

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 24 lutego 2022 r.

DNR-5.730.2.2022.KS

DECYZJA NR DNR-2/31/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052) oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) po rozpatrzeniu odwołania Ewy Graczyk prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Handel Artykułami Przemysłowymi - Usługi Ewa Graczyk w Izbicy Kujawskiej z 7 stycznia 2022 r. od decyzji Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej nr DW-73/2021 z 29 grudnia 2021 r., wymierzającej temu przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 5 167 zł za niedopełnienie obowiązku wynikającego z art. 5 ust. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 z dnia 4 lipca 2017 r. ustanawiającego ramy etykietowania energetycznego i uchylającego dyrektywę 2010/30/UE (Dz. U. UE L 198/1 z 28.07.2017), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Pismem z 20 stycznia 2022 r. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes UOKiK”) odwołanie Ewy Graczyk prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Handel Artykułami Przemysłowymi - Usługi Ewa Graczyk w Izbicy Kujawskiej z 7 stycznia 2022 r. od decyzji Kujawsko-

Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej nr DW-73/2021 z 29 grudnia 2021 r. W zaskarżonej decyzji organ I instancji uznał, że przedsiębiorca Ewa Graczyk prowadząca działalność gospodarczą pod firmą Handel Artykułami Przemysłowymi - Usługi Ewa Graczyk w Izbicy Kujawskiej w przypadku pięciu produktów (pralek Sharp model ES-HFH714AWC-PL, basic type No: QA1450CF4G0B00, Candy model CS44 1282DE/2-S, typ FCE2, Candy model CS 1072DE/1-S, typ FCE2, Whirlpool model FFL 6038 B PL, typ LB2006TRF 6,0 kg i Amca model WA1C714BLiSH, kod produktu 1191398) nie dopełniła obowiązku wynikającego z art. 5 ust. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 z dnia 4 lipca 2017 r. ustanawiającego ramy etykietowania energetycznego i uchylającego dyrektywę 2010/30/UE (Dz. U. UE L 198/1 z 28.07.2017), dalej jako „rozporządzenie 2017/1369”, polegającego na wyeksponowaniu w miejscu sprzedaży w sposób widoczny etykiet energetycznych i wymierzył temu przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 5 167 zł.

Do wydania zaskarżonej decyzji doszło w następującym stanie faktycznym i prawnym.

W toku kontroli przedsiębiorcy Ewy Graczyk prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Handel Artykułami Przemysłowymi - Usługi Ewa Graczyk w Izbicy Kujawskiej przeprowadzonej przez inspektorów reprezentujących Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej 2 i 4 listopada 2021 r. w sklepie Neopunkt w Izbicy Kujawskiej w ofercie handlowej stwierdzono m.in. pięć pralek: Sharp model ES-HFH714AWC-PL, basic type No: QA1450CF4G0B00, Candy model CS44 1282DE/2-S, typ FCE2, Candy model CS 1072DE/1-S, typ FCE2, Whirlpool model FFL 6038 B PL, typ LB2006TRF 6,0 kg i Amca model WA1C714BLiSH, kod produktu 1191398. Inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, że w przypadku wszystkich pięciu produktów nie wyeksponowano w miejscu widocznym etykiet energetycznych.

W oświadczeniu z 2 listopada 2021 r. kontrolowana stwierdziła, że brak wyeksponowania etykiet na produktach był wynikiem ich zdjęcia w celu odkurzenia pralek i znajdowały się one w bębnach tych produktów. Z protokołu kontroli wynika także, że kontrolowana pojęła działania naprawcze, polegające na niezwłocznym naklejeniu etykiet energetycznych na produkty. Naklejone etykiety spełniały wszystkie wymagania.

Pismem z 29 listopada 2021 r. Kujawsko - Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Ewę Graczyk prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Handel Artykułami Przemysłowymi - Usługi Ewa Graczyk w Izbicy Kujawskiej (dalej jako „strona postępowania”) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej z uwagi na niedopełnienie obowiązku określonego w art. 5 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2017/1369. W piśmie tym strona postępowania została poinformowana o przysługujących jej prawach, m.in. wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zapoznania się z aktami sprawy. Decyzją nr DW-73/2021 z 29 grudnia 2021 r. Kujawsko - Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 września 2012 r. o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią (Dz. U. z 2020 r. poz. 378), dalej jako „ustawa o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią” wymierzył stronie postępowania karę pieniężną w wysokości 5 167 zł.

W dniu 13 stycznia 2022 r. do Kujawsko - Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej wpłynęło odwołanie Ewy Graczyk prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Handel Artykułami Przemysłowymi - Usługi Ewa Graczyk w Izbicy Kujawskiej z 7 stycznia 2022 r. od wskazanej wyżej decyzji.

W złożonym odwołaniu strona postępowania wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i wydanie decyzji odstępującej od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu.

Przekazując odwołanie Prezesowi UOKiK, Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że ponowna analiza sprawy i argumentów zawartych w odwołaniu nie uzasadnia odstąpienia od kary pieniężnej.

W związku z przekazaniem przez Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej odwołaniem, Prezes UOKiK pismem z 3 lutego 2022 r. poinformował stronę postępowania o wynikającym z art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, w szczególności wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszanych żądań, a także przeglądania akta sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Strona postępowania w piśmie z 14 lutego 2022 r. podtrzymała stanowisko zawarte w odwołaniu.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, co następuje.

Istotą ogólnej zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, określonej w art. 15 Kodeksu postępowania administracyjnego jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej, realizowanego poprzez złożenie odwołania od decyzji organu I instancji. Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), w postępowaniach administracyjnych w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Handlowej organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, a organem wyższego stopnia - Prezes UOKiK. W związku z powyższym, od rozstrzygnięć wydanych przez wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej w formie decyzji przysługuje odwołanie do Prezesa UOKiK.

Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie, za pośrednictwem organu, który wydał zaskarżoną decyzję. Strona postępowania wniosła odwołanie w ustawowym terminie.

Konstrukcja prawna odwołania jest oparta na zasadzie skargowości co oznacza, że postępowanie odwoławcze uruchamiane jest przez czynność procesową legitymowanego podmiotu - strony lub uczestnika na prawach strony. Wniesienie odwołania prowadzi do ponownego rozpatrzenia tej samej sprawy administracyjnej (tożsamej pod względem podmiotowym i przedmiotowym) oraz rozstrzygnięcia jej decyzją administracyjną przez organ drugiej instancji. Granice postępowania dowodowego generalnie wyznaczają zasady ogólne postępowania administracyjnego, a przede wszystkim zasada prawdy obiektywnej i zasada dwuinstancyjności. Organ odwoławczy, zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej (art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego) i zasadą swobodnej oceny dowodów (art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego) dokonuje oceny materiału dowodowego zebranego w postępowaniu prowadzonym przez organ I instancji.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest ustalenie, czy rozstrzygnięcie zawarte w decyzji Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 29 grudnia 2021 r. było prawidłowe zarówno pod względem zgodności z prawem, jak i z punktu widzenia celowości i słuszności.

Podstawą do wydania przez Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej zaskarżonej decyzji był art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią. Zgodnie z nim, karze pieniężnej podlega m.in. ten, kto nie dopełnia obowiązku określonego w art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2017/1369. Art. 5 ust. 1 lit. a wskazanego rozporządzenia nakłada na sprzedawcę obowiązek eksponowania w sposób widoczny, w tym w sprzedaży na odległość przez internet, etykiety dostarczonej przez dostawcę lub udostępnionej zgodnie z ust. 2 w odniesieniu do egzemplarzy modelu objętego odpowiednim aktem delegowanym. Zgodnie z art. 17 ust. 4 ustawy o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią, kary pieniężne wymierza w drodze decyzji organ kontrolujący. Do organów tych zalicza się wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej.

Zgodnie z art. 2 pkt 13 rozporządzenia 2017/1369, za sprzedawcę uznaje się sprzedawcę detalicznego lub inną osobę fizyczną lub prawną, która oferuje na sprzedaż, wynajmuje lub oferuje w sprzedaży ratalnej lub wystawia produkty klientom lub instalatorom w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie. Z akt organu I instancji wynika, że strona postępowania jest sprzedawcą m.in. pralek w rozumieniu wskazanego przepisu.

Rozpatrując sprawę ponownie, Prezes UOKiK w pierwszej kolejności rozważył podniesione we wniesionym przez stronę postępowania odwołaniu zarzuty.

W złożonym odwołaniu strona postępowania wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i wydanie decyzji odstępującej od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu.

Jak już to zostało wcześniej wyjaśnione, w przypadku ustalenia, że przedsiębiorca naruszył jeden z ustawowych obowiązków, określonych w art. 17 ust. 1 ustawy o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią, co do zasady organ jest zobligowany do nałożenia kary pieniężnej. Odstąpienie od niej jest możliwe jedynie w przypadku zaistnienia przesłanek do odstąpienia.

Z uwagi na brak uregulowania w ustawie o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią możliwości odstąpienia od nałożenia administracyjnych kar pieniężnych, w postępowaniach prowadzonych na podstawie tej ustawy stosuje się zasady odstąpienia od kar pieniężnych określone w art. 189f Kodeksu postępowania administracyjnego, zawarte w dziale IVa Kodeksu

postępowania administracyjnego. Przepisy te mają bowiem zastosowanie, o ile w przepisach odrębnych nie uregulowano poszczególnych aspektów materii dotyczącej kar administracyjnych.

Zgodnie art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Zgodnie z § 2 tego przepisu, w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

W toku postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją organ I instancji nie wydał postanowienia wyznaczającego stronie termin na przedstawienie dowodów, o którym mowa w art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z czym odstąpienie na tej podstawie nie było możliwe.

Aby możliwe było odstąpienie zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, muszą zostać spełnione łącznie dwa warunki. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej (Kodeks postępowania administracyjnego. Nowe instytucje, Gajewski 2017). Naruszenie prawa nieistotne to naruszenie przepisów prawa, które nie wywołało negatywnych następstw dla wartości podlegających

ochronie. Zaprzestanie przez stronę naruszenia prawa, to przywrócenie przez stronę postępowania stanu zgodnego z prawem (art. 189f KPA Adamiak 2017). Ocena w tym zakresie pozostawiona jest organowi administracji publicznej.

Analiza zaskarżonej decyzji wskazuje, że organ I instancji rozważył, czy w niniejszej sprawie zaistniały przesłanki do zastosowania instytucji odstąpienia na podstawie art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Organ ten stwierdził w zaskarżonej decyzji, że strona postępowania co prawda zaprzestała naruszenia prawa i usunęła stwierdzone niezgodności (nakleiła etykiety energetyczne na pralki w trakcie kontroli), jednak naruszenia prawa nie można w tym przypadku uznać za znikomego. W przypadku wszystkich skontrolowanych pralek nie było uwidocznionych etykiet energetycznych.

Strona postępowania w złożonym odwołaniu stwierdziła, że nie zgadza się z nałożoną karą, gdyż obowiązkiem sprzedawcy jest - na wniosek - udostępnić klientowi kartę informacyjną produktu, w tym w formie fizycznej w punkcie sprzedaży. Strona oświadczyła, że w trakcie kontroli etykiety były w bębnach pralek i w każdej chwili mogły być udostępnione klientom przez sprzedawcę, a tym samym waga naruszenia przez nią prawa była znikoma.

Analiza stanowiska strony postępowania wskazuje na to, że myli ona dwa dokumenty i dwa obowiązki, jakie ciążyą na sprzedawcy.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2017/1369, sprzedawca:

- 1) eksponuje w sposób widoczny, w tym w sprzedaży na odległość przez internet, etykietę dostarczoną przez dostawcę lub udostępnioną zgodnie z ust. 2 w odniesieniu do egzemplarza modelu objętego odpowiednim aktem delegowanym; oraz
- 2) na wniosek, udostępnia klientom kartę informacyjną produktu, w tym w formie fizycznej w punkcie sprzedaży.

Art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2017/1369 ustanawia więc dwa odrębne obowiązki, ciężące na sprzedawcy - jeden z nich dotyczy eksponowania etykiet energetycznych, a drugi - udostępniania kart informacyjnych. W toku kontroli inspektorzy reprezentujący Kujawsko - Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili brak wyeksponowania w widocznym miejscu etykiet energetycznych, a nie - jak twierdzi strona postępowania - kart informacyjnych. Analizując zachowanie strony postępowania, Prezes UOKiK w pełni podziela ocenę

organu I instancji i stwierdza, że umieszczenie etykiety energetycznej w bębnie pralki nie może zostać uznane za wyeksponowanie jej w sposób widoczny. Tym samym w ocenie Prezesa UOKiK nie ma wątpliwości co do tego, że strona postępowania naruszyła ustawowy obowiązek ciążyący na sprzedawcy, polegający na eksponowaniu w sposób widoczny etykiet energetycznych. Jednocześnie Prezes UOKiK stwierdza, że w tym przypadku nie można uznać naruszenia prawa za znikome.

Prezes UOKiK nie podziela stanowiska strony postępowania, że przedstawione przez nią w toku kontroli oświadczenie o powodach braku wyeksponowania etykiet energetycznych powinno stanowić podstawę do odstąpienia od nałożenia na nią kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Kontrola Inspekcji Handlowej odbywała się w godzinach prowadzenia działalności przez stronę postępowania - trudno uznać za wiarygodne oświadczenie, że w czasie prowadzenia sprzedaży w sklepie trwały porządki wymagające zdjęcia etykiet energetycznych. Trudno także za racjonalny argument uznać, że etykiety musiały zostać zdjęte bo stanowiły przeszkodę do odkurzenia sprzętu. Dodatkowo, argument ten podważa sama strona postępowania stwierdzając, że to klienci „*nie życzą sobie żeby te etykiety były naklejane na towary, gdyż usunięcie ich pozostawia ślady trudne do usunięcia z pralek i nie wygląda to estetycznie*”. Prezes UOKiK stoi na stanowisko, że świadomy swoich obowiązków sprzedawca powinien nie tylko w sposób widoczny wyeksponować etykiety energetyczne, ale i wyjaśniać konsumentom ich znaczenie.

Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes UOKiK przychyła się do oceny dokonanej przez organ I instancji, że strona postępowania naruszyła interes konsumentów w zakresie jednego z podstawowych praw, tj. prawa do informacji. W rozporządzeniu 2017/1369 bardzo wyraźnie podkreślono znaczenie etykiet zarówno dla konsumentów, jak i dla gospodarki Unii Europejskiej. W motywie 12 tego rozporządzenia stwierdza się m.in., że uwidoczniona etykieta powinna być wyraźnie widoczna i rozpoznawalna jako etykieta towarzysząca danemu produktowi bez konieczności odczytywania marki i numeru modelu na etykiecie przez konsumenta oraz powinna przyciągnąć uwagę klienta przeglądającego uwidoczniony produkt. Ze względu na powyższe, Prezes UOKiK podziela stanowisko organu

I instancji i uznaje, że w niniejszej sprawie nie można mówić o znikomości naruszenia prawa, co wyklucza możliwość odstąpienia od kary pieniężnej.

Organ I instancji ustalił także i stwierdził w zaskarżonej decyzji, że nie zaistniała podstawa do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej ze względu na uprzednie ukaranie strony postępowania za ten sam czyn.

Strona postępowania stwierdziła także, że nałożona na nią kara pieniężna nie jest adekwatna do winy i bardzo ją obciąża, a ona sama boryka się z problemami finansowymi jakie wynikły wskutek pandemii COVID-19 i spadkiem obrotów o 80%.

Wśród okoliczności które stanowią przesłanki do odstąpienia od administracyjnej kary pieniężnej nie przewidziano trudniej sytuacji finansowej podmiotu. Podniesione przez stronę postępowania w złożonym odwołaniu argumenty o charakterze finansowym, nie mogą więc spowodować uchylenia nałożonej na nią administracyjnej kary pieniężnej, czego domaga się w złożonym odwołaniu.

Reasumując, w niniejszej sprawie brak jest podstaw do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Określając wysokość administracyjnej kary pieniężnej, organ I instancji powinien - zgodnie z art. 17 ust. 5 ustawy o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią - uwzględnić w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Prezes UOKiK zweryfikował również prawidłowość zaskarżonej decyzji pod tym kątem.

Sądy administracyjne wielokrotnie wypowiadały się co do charakteru administracyjnych kar pieniężnych i wskazywały, że odpowiedzialność administracyjna ma charakter obiektywny i pełni w szczególności funkcję prewencyjną. Sankcja administracyjna jest wymierzana za naruszenie obowiązku wynikającego z prawa administracyjnego. Jest ona środkiem mającym na celu mobilizowanie podmiotów do terminowego i prawidłowego wykonywania obowiązków wynikających z prawa. Ma też zniechęcać do naruszania obowiązków i skłaniać do zapobieżenia dalszemu lub powtórnemu naruszaniu określonych obowiązków w przyszłości (m.in. wyrok NSA z 14 grudnia 2021 r., sygn. III OSK 831/21).

W ocenie Prezesa UOKiK, Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej prawidłowo uznał, że brak wyeksponowania etykiety energetycznej

stanowi istotne naruszenie obowiązków i pozbawia konsumentów istotnych informacji, takich jak nazwa dostawcy, oznaczenie modelu czy zakres klasy efektywności energetycznej. Informacje te niewątpliwie mają wpływ na dokonanie przez kupującego wyboru pralki. Prezes UOKiK w pełni podziela także rozważania organu I instancji dotyczące roli, jaką pełnią etykiety energetyczne przy dokonywaniu wyboru wyrobów i ich wpływu na dokonywanie świadomych wyborów, przyczyniających się do oszczędności po stronie konsumentów i mających jednocześnie pozytywny wpływ na gospodarkę Unii Europejskiej.

Prezes UOKiK uznaje także, że organ I instancji prawidłowo uwzględnił okoliczność przemawiającą na korzyść strony postępowania, mającą wpływ na wysokość nałożonej kary pieniężnej, a więc fakt, że strona postępowania już w toku kontroli wyeksponowała prawidłowe etykiety, dołączając jej do sprzedawanych wyrobów. Zgodzić się jednak trzeba z organem I instancji, że naruszenie obowiązku stwierdzono we wszystkich skontrolowanych produktach, a naruszenie to mogło doprowadzić do pojęcia przez konsumentów niekorzystnej ze względów ekonomicznych dla nich decyzji o zakupie.

Zasadnie również organ I instancji podkreślił profesjonalny charakter prowadzonej przez stronę postępowania działalności gospodarczej i wynikający z tego obowiązek znajomości przepisów prawa i dbania o uwidacznianie informacji zgodnie z tymi przepisami.

Zgodnie z art. 17 ust. 2 ustawy o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią, kara pieniężna wynosi od jednokrotnego do dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W niniejszej sprawie nałożono na stronę postępowania karę pieniężną w najniższej przewidzianej przez przepisy prawa wysokości, tj. jednokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Podniesione przez stronę postępowania argumenty o jej sytuacji finansowej ani też

o nieadekwatności kary w stosunku do wartości produktów nie mogą w tej sytuacji wpłynąć na wysokość nałożonej administracyjnej kary pieniężnej. Zmniejszenie tej kary nie jest możliwe.

Zgodnie z art. 138 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyła zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Zgodnie z art. 138 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odwoławczy może także uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

Rozpatrując sprawę na skutek środka zaskarżenia wniesionego przez stronę postępowania z zachowaniem ustawowego terminu, po przeprowadzeniu postępowania odwoławczego z zachowaniem reguł wyrażonych w art. 7, art. 77 § 1, art. 80 i art. 81 Kodeksu postępowania administracyjnego, ze szczególnym uwzględnieniem zarzutów podniesionych przez stronę postępowania, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji. W opinii Prezesa UOKiK zaskarżona decyzja Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej spełnia wymagania formalne, określone w art. 107 Kodeksu postępowania administracyjnego, a zawarte w niej rozstrzygnięcie jest prawidłowe zarówno pod kątem zgodności z prawem, jak i z punktu widzenia jego celowości i słuszności. W opinii Prezesa UOKiK, w świetle wskazanych wyżej przepisów, organ I instancji był uprawniony do poddania kontroli pralek, a dokonane w jej trakcie ustalenia nie budzą wątpliwości. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika że strona postępowania naruszyła obowiązek określony w art. 5 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2017/1369, a więc organ I instancji był uprawniony do nałożenia na nią administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią. W związku z tym, iż organ I instancji po rozpatrzeniu ustawowych przesłanek do odstąpienia od

nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu nie dopatrył się podstaw do zastosowania tej instytucji, nałożenie na stronę postępowania kary pieniężnej było obligatoryjne.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji decyzji.

Decyzja jest ostateczna w trybie przepisów postępowania administracyjnego.

Na podstawie art. 17 ust. 6 i 7 ustawy o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią, Ewa Graczyk prowadząca działalność gospodarczą pod firmą Handel Artykułami Przemysłowymi - Usługi w Izbicy Kujawskiej zobowiązana jest uiścić kwotę 5 167 zł, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, na numer rachunku Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, wskazany w zaskarżonej decyzji.

Pouczenie

Na decyzję, zgodnie z art. 52 § 1, w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, (Dz. U. z 2021 r. poz. 535 z późn. zm.) strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- 1) do 10 000 zł - 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;

4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Ponadto, zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, 245 § 1 i art. 246 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały z art. 252 § 1 i 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

*z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Jadwiga Gunerka
Zastępca Dyrektora Departamentu
Nadzoru Rynku*

